

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПОЛІТИКИ І БІЗНЕСУ В УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Актуальність теми дослідження: сфери політика та бізнес тісно переплетені, залежать один від одного, в умовах транзитного політичного процесу зазнають великих істотних змін. Їхні взаємини роблять помітний вплив на становлення політичної системи, ефективність політичного управління, на характер і хід реформування сучасної України. Актуальність аналізу взаємодії політики і бізнесу в постсоціалістичному суспільстві визначається і тим, що позбавляючись від вантажу стереотипів недавнього минулого, необхідно враховувати багаторічну світову практику взаємодії політичних і підприємницьких структур, виявити межі застосування цього досвіду до сьогодишніх українських умов. **Мета дослідження:** вивчення становлення українського бізнесу як суб'єкта політики дозволить повніше виявити переваги і недоліки в політичному реформуванні України, сприятиме пошуку шляхів подолання кризи і досягнення політичної стабільності. **Об'єкт дослідження:** діяльність політичних і бізнес-структур. **Предмет дослідження:** взаємовідносини як фактор економічного розвитку і вирішення соціальних проблем. **Завдання дослідження:** дізнатись чи використовує бізнес політику в своїх інтересах, а держава як інструмент для вирішення своїх приватних завдань; проаналізувати та визначити який взаємозв'язок у політики і бізнесу. Політика - це найважливіша складова частина середовища бізнесу. Вплив політики на діяльність суб'єктів бізнесу надзвичайно велике. Разом з тим всі групи суб'єктів бізнесу, перш за все підприємницькі фірми, зацікавлені в проведенні певної політики, активно впливають на поведінку окремих політичних діячів, політичних партій та їх представників. Навіть найменші працівники, беручи участь в якості виборців депутатів в органи державної влади, беруть участь у формуванні політичного курсу країни. Політика представляє собою сферу відносин, в якій вступають люди, які прагнуть до досягнення адміністративної влади. Само по собі пізнання того чи іншого напрямку для політика необхідно. Але, поєднуючи політику з бізнесом, вільно чи не вільно починаєш підлаштовувати політику під себе, що дуже погано і для держави в цілому. Цей зв'язок має двосторонній характер. З одного боку, політика в загальному випадку є продовженням ділових інтересів, породженням ділових відносин у зовнішньоекономічній сфері. З іншого боку, реальний бізнес часто виявляється поставленим в залежність від політичної орієнтації тих чи інших партій, окремих керівників, є як би продовженням політики в сфері економіки [1, с. 112-113]. Бізнес і політика перебувають у тісних взаєминах. Ця тема досить широка, має велику історію. Її розглядають з різних точок зору, кожна з яких правильна або неправильна по-своєму. Держава зацікавлена в тому, щоб у громадян, які проживають на території країни, неухильно зростає добробут. Держава зобов'язана дбати про безпеку і надійність підприємницької діяльності і стежити за дотриманням таких принципів, як «право власності», «гарантія виконання договорів» і прозорість правовідносин». Серед підприємців популярна думка, згідно з якою політика не повинна мати відношення до економіки: держава нібито має лише захищати власність і забезпечувати виконання контрактів. Думка ця спирається на очевидні, здавалося б, факти: державне регулювання не встигає за динамікою ринку - і іноді виявляється економічно неефективним, підприємцям доводиться захищатися від держави і, в свою чергу, впливати на політику - заохочуючи корупцію [3, с. 64-65]. Можливості ринкового механізму, на жаль, не безмежні, хоч і наділені масою достоїнств. Можна назвати безліч областей, де не діє вільна конкуренція, вірніше, вона повинна діяти, але внаслідок корупції або чого б то не було ще вона не спрацьовує. Коли такі ринки зазнають фіаско, втручається держава. Саморегулююча ринкова система породжує монополію, а вона значно зменшує конкуренцію. Зараз існують підприємницькі об'єднання, які вважаються монополістами. Вони захоплюють ринки, піднімають ціни і тим самим завдають шкоди державі і суспільству (народу) в цілому. Політика активно формує нові моделі розвитку економіки. Зараз уряд все більше робить ставку на приватизацію підприємств, а не на їх націоналізацію, як це було раніше [2, с. 89-90]. Сьогодні бізнес переживає глибоку недовіру до влади. Підозрюється, що і влада відповідає йому тим же. У цих умовах важко стати партнерами. Звичайно, знайдуться якісь поодинокі проєкти, за якими вдасться домовитися. Але все це, як то кажуть, для разового застосування. Для справжнього державно-приватного партнерства в країні повинна бути створена більш довірна атмосфера, ніж та, яка є сьогодні. І якщо це сталося, то значні кошти можна було б мобілізувати у самого бізнесу, для того щоб підвищити темпи економічного розвитку країни. Поки цього не виходить [5, с. 246-247]. Протиріччя між бізнесом і владою завжди здавалися очевидними. Коротко вони полягають в тому, що влада хоче отримувати якомога більше коштів для вирішення соціальних завдань, а бізнесу необхідні дані кошти для підвищення своєї конкурентоспроможності. Протиріччя здаються нерозв'язні, якщо сформулювати такі цілі: Для влади. Організувати збір податків якомога в більшому розмірі. Звичайно, влада розуміє, що без розвитку бізнесу вона позбавляється джерела грошових надходжень. Усвідомлення цього приводить до прийняття рішень, пов'язаних з самообмеженням владних повноважень. Правда, враховуючи, що чиновник може ставити перед собою конкретне вчасне завдання, то дане самообмеження не завжди є достатньою мотиваційною основою для влади. Для бізнесу. Залишити у себе якомога більше коштів, тобто по можливості лобювати умови для зниження податкового тягара. Звичайно, бізнес розуміє, що без забезпечення безпеки бізнесу, без будівництва доріг, без освіти, захисту рубежів та інших соціальних завдань бізнес не зможе існувати. Це стає мотиваційною основою для підтримки влади, в тому числі через сплату податків. Правда, враховуючи, що окремі підприємці можуть поставити мету змінити країну свого перебування, то дана мотиваційна основа може бути ослаблена. Протиріччя вирішується законодавчим шляхом. Закони ж зазвичай формують владу. Необхідно відзначити, що влада прислухається до думки бізнесу про можливий податковий тягар і йде на певний компроміс [4, с. 179-180]. **Висновок:** зв'язок політики і бізнесу обумовлюється двостороннім характером. Одна сторона монети - політика - продовження ділових інтересів, ділових відносин в середовищі зовнішньої економіки. Зворотний бік - реальний бізнес в наші дні цілком і повністю залежить від політичної орієнтації партій, керівників.

Список використаних джерел

1. Л. І. Абалкін, А. І. Мілюкова «Економічна реформа: пошук рішень» 1990 р. 254с.
2. О. Осипенко «Своя справа» 1991р. 188 с.
3. Гарнов, А.П. Економіка підприємства: сучасне бізнес-планування: навч. Посібник / А.П. Гарнов. М.: Дис .2011. 272 с.
4. Бейт, Н. Як подолати економічний спад. План виживання в бізнесі / Н. Бейт. М.: Олімп-Бізнес, 2009. 208 с.
5. Світовий економічний форум. (2008). Звіт про конкурентоспроможність України за 2008 рік: на шляху до стійкого зростання та процвітання. Женева. 301с.